

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้อย่างชัดเจนให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน คู่มีครองสิทธิ สร้างความเสมอภาค ให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ไม่น้อยกว่า 12 ปี และให้โอกาสแก่ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 นับเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาของประเทศที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ โดยมีสาระสำคัญคือ มุ่งเน้นให้มีการปฏิรูประบบบริหารและจัดการทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยให้มีเอกภาพในเชิงนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติมีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมให้ เอกชนร่วมจัดการศึกษา และให้มีความอิสระในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลจากรัฐ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้พยายามทำการปฏิรูปการศึกษาโดยใช้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายแม่บทที่นำสู่การพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเพื่อเป็นแนวทางและวิธีแก้ไขวิกฤตในเรื่องคุณภาพของโรงเรียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อาทิ บทบาทของผู้บริหารหรือครูในการจัดการเรียนการสอน (สงบ ประเสริฐพันธ์. 2543 : 17) การบริหารโรงเรียนไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ คือเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนศรัทธาในนั้นมีปัจจัยหลายประการ ที่สำคัญที่สุดคือการจัดการเรียนการสอน เพราะแก่นแท้ของการเรียนการสอน คือการเรียนรู้ของผู้เรียน แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายหลายประการ ได้แก่ มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ผู้เรียนมีทักษะ ในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถ

นำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในทุกชั้นตอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน จึงอาจกล่าวได้ว่าความสำเร็จในการบริหารงานโรงเรียนอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ เพราะงานวิชาการเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาของโรงเรียน การเปรียบเทียบคุณภาพและมาตรฐานจะเน้นงานวิชาการเป็นสำคัญ ซึ่งงานวิชาการจะมีสัมฤทธิ์ผลมากเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้บริหารว่าจะให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการ และบุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในงานวิชาการมากน้อยเพียงใด จึงเป็นหน้าที่ผู้บริหารที่จะดำเนินการและติดต่อประสานงานเพื่อสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในโรงเรียนเกิดความพร้อมอย่างทั่วถึงก่อน เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือและความเข้าใจอันจะส่งผลให้การบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจึงต้องใช้เวลาในการบริหารงานวิชาการให้มากกว่างานด้านอื่น ๆ (อภา บุญช่วย. 2537 : 1-2)

นับตั้งแต่มีการยุบรวมหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญสองหน่วยงานคือกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานทางการศึกษาใหม่ภายใต้ชื่อ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และได้แบ่งการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานออกเป็น 4 ช่วงชั้น คือช่วงชั้นที่ 1 (ป.1- ป.3) ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - ป.6) ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1- ม.3) และช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 - ม.6) สำหรับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1- 3) และช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 - 6) นั้นยังอยู่ในความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม โดยกำหนด โครงสร้างของสถานศึกษาตามการกระจายอำนาจออกเป็น 4 กลุ่มงาน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานการบริหารบุคคล และงานการบริหารทั่วไป ซึ่งงานด้านวิชาการนับว่ามีความสำคัญมากในการบริหารงานโรงเรียนเป็นงานหลักที่ผู้บริหารต้องเอาใจใส่ เพราะหน้าที่หลักของโรงเรียนก็คือ การให้ความรู้แก่นักเรียน ส่วนงานบริหารด้านอื่น ๆ นั้นเป็นงานส่งเสริมหรือสนับสนุนให้การบริหารงานวิชาการดำเนินการไปได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งกรมสามัญศึกษาเดิมได้ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อเป็นกรอบดำเนินการ 6 ด้าน คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ด้านการนิเทศงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน และ การประเมินผลการจัดการงานวิชาการ (กรมสามัญศึกษา. 2539 ข : 39-46)

งานวิชาการในโรงเรียนจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใดนั้น ผู้บริหารนับว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารงานวิชาการ โดยเป็นผู้นำทางวิชาการทุกด้าน เช่น การวางแผนงานวิชาการ การจัดบุคลากรให้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์ การสร้างบรรยากาศ การเรียนการสอน

ให้เหมาะสม การกระตุ้นให้บุคลากรในโรงเรียนมีการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร (กิจจา สวรรค์สมบัติ. 2542 : 13)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 มีโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 ในสังกัด จำนวน 18 โรงเรียน โดยแบ่งขนาดของโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีนักเรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียน ส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมสามัญศึกษาเดิม โดยในแต่ละโรงเรียนจะประสบกับปัญหาและอุปสรรคแตกต่างกันไป เช่น โรงเรียนขนาดแคลนบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ขาดประสบการณ์ทางการศึกษา ผู้บริหารมีภารกิจมากไม่ได้กำกับดูแลงานอย่างใกล้ชิด แต่ได้มอบหมายให้รองผู้บริหารฝ่ายวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ เป็นต้น นอกจากนี้ จากรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนระดับชาติ (National Test) ในปีการศึกษา 2546 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) จากผลการวิเคราะห์ในภาพรวม พบว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.59 ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 32.75 ด้านความถนัดทางการเรียน (SAT) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการวิเคราะห์ในภาพรวม พบว่า ได้ค่าเฉลี่ยคะแนน ร้อยละ 33.57 เมื่อแยกวิเคราะห์ความสามารถแต่ละด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของความสามารถทางการคิดคำนวณเท่ากับร้อยละ 35.68 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความสามารถทางการสังเคราะห์เท่ากับร้อยละ 32.45 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความสามารถเชิงวิเคราะห์เท่ากับร้อยละ 32.43 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547) ซึ่งผลการทดสอบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คุณภาพของการจัดศึกษาของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขอย่างเร่งด่วน สาเหตุของผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมต่ำเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น จำนวนนักเรียน วุฒิครู สมรรถภาพในการสอน ห้องสมุด อาคารสถานที่ สื่อการเรียนการสอน รวมทั้งเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ และงบประมาณที่ได้รับแตกต่างกัน ดังนั้น จึงจำเป็นที่ทางโรงเรียนทุกแห่งที่มีระดับคุณภาพการศึกษายังไม่เป็นไปตามเกณฑ์จะต้องพัฒนาการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารงานด้านวิชาการ เพื่อให้มีมาตรฐานสูงขึ้น จนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและนักเรียน (สุจริต เพ็ชรชอบ และ วลัย อารุณี. 2530 : 2) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประเมิน

คุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2539 ที่กล่าวว่า กรมสามัญศึกษาและสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัด ควรเน้นคุณสมบัติทางด้านวิชาการในการ สรรหาบุคลากรและผู้บริหารให้เหมาะสม เพื่อให้การพัฒนาบุคลากรทางด้านวิชาการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง (วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์, 2539 : 161)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนางานวิชาการ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 เพื่อหาข้อมูลในการส่งเสริมพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ซึ่งมีจำนวน 18 โรงเรียน ให้มีคุณภาพ โดยศึกษาการบริหารงานวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 6 ด้าน ผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย สำหรับนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปฏิบัติการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำแนกตามสถานภาพและขนาดของโรงเรียนทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระดับปฏิบัติการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3

สมมติฐานการวิจัย

ระดับปฏิบัติการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ที่มีสถานภาพและขนาดของโรงเรียนต่างกัน แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อระดับปฏิบัติการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามกรอบเกณฑ์มาตรฐานในการบริหารงานวิชาการของกรมสามัญศึกษา (2539 ก : 39-46) เพื่อเป็นกรอบดำเนินการ 6 ด้าน ดังนี้

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
4. การนิเทศงานวิชาการ
5. การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน
6. การประเมินผลการจัดการงานวิชาการ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาระดับปฏิบัติการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ซึ่งมีขอบเขตของประชากรและตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำนวน 18 โรงเรียน โดยจำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 18 คน และครูผู้สอนจำนวน 403 คน รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 421 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ในกรณีของผู้บริหารใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่าง 18 คน ส่วนครูผู้สอน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่เป็นครูผู้สอน โดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 40) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 295 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 313 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่ม ได้แก่
 - 1) ผู้บริหาร
 - 2) ครูผู้สอน

3.1.2 ขนาดของโรงเรียน มี 3 ขนาด ได้แก่

- 1) โรงเรียนขนาดเล็ก
- 2) โรงเรียนขนาดกลาง
- 3) โรงเรียนขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับปฏิบัติการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ใน 6 ด้านดังนี้

3.2.1 การวางแผนงานวิชาการ

3.2.2 การจัดการเรียนการสอน

3.2.3 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

3.2.4 การนิเทศงานวิชาการ

3.2.5 การวัดผลและการประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน

3.2.6 การประเมินผลการจัดการงานวิชาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ระดับปฏิบัติ หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานและบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3

สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 ตามกฎกระทรวง ว่าด้วยการแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 39-46)

ระดับปฏิบัติการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ระดับการดำเนินกิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีกรอบเนื้อหา 6 ด้าน คือ

การวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานจัดระบบงานวิชาการ การศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่

3-4 การกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรมทางวิชาการ การกำหนดวิธีดำเนินการประเมินงานวิชาการ เพื่อให้งานวิชาการบรรลุเป้าหมาย

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนตามหลักสูตร เกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน พฤติกรรมการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน

การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนต่าง ๆ การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมตามหลักสูตร การพัฒนาครูทางด้านวิชาการ

การนิเทศงานวิชาการ หมายถึง การจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การเยี่ยมชั้นเรียน การทัศนศึกษา ดูงาน และจัดเอกสารทางวิชาการแก่ครูในโรงเรียน

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนและงานทะเบียนนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน การจัดทำข้อสอบมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน การรายงานผลการเรียน การควบคุม การตรวจสอบการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามระเบียบ

การประเมินผลการจัดการงานวิชาการ หมายถึง การประเมินผลการทำงานด้านวิชาการ การตรวจสอบหลักฐานการดำเนินงานด้านวิชาการเป็นระยะ การวิเคราะห์และประเมินผลงานวิชาการ เพื่อการปรับปรุงพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ปริมาณและจำนวนนักเรียนของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 ตามเกณฑ์ของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ที่แบ่งออกเป็น 4 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ แต่เนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 ไม่มี ดังนั้น จึงแบ่งขนาดของโรงเรียน ออกเป็น 3 ขนาด (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. 2547 : 1-13) ดังนี้

ขนาดเล็ก ได้แก่ โรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 ที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1- 499 คน

ขนาดกลาง ได้แก่ โรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 ที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500- 1,499 คน

ขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4ที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 ให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน
2. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 ให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY